

TAJOMSTVÁ SVÄTÉHO RUŽENCA

Radostný ruženec

- a) Ktorý nech rozmnožuje vieru našu.
 - b) Ktorý nech posilňuje našu nádej
 - c) Ktorý nech roznecuje našu lásku.
1. Ktorého si, Panna, z Ducha Svätého počala.
 2. Ktorého si, Panna, pri návšteve Alžbety v živote nosila.
 3. Ktorého si, Panna, v Betleheme porodila.
 4. Ktorého si, Panna, v chráme obetovala.
 5. Ktorého si, Panna, v chráme našla.

Tajomstvá Svetla

- a) Ktorý nech je Svetlom nášho života.
 - b) Ktorý nech nás uzdravuje milosrdnou láskou.
 - c) Ktorý nech nás vezme k sebe do večnej slávy.
1. Ktorý bol pokrstený v Jordáne.
 2. Ktorý zjavil seba samého na svadbe v Káne.
 3. Ktorý ohlasoval Božie Kráľovstvo a pokánie.
 4. Ktorý sa premenil na vrchu Tábor.
 5. Ktorý ustanovil Oltárnu sviatosť.

Bolestný ruženec

- a) Ktorý nech osvecuje náš rozum.
 - b) Ktorý nech upevňuje našu vôľu.
 - c) Ktorý nech posilňuje našu pamäť.
1. Ktorý sa pre nás krvou potil.
 2. Ktorý bol pre nás bičovaný.
 3. Ktorý bol pre nás trnám korunovaný.
 4. Ktorý pre nás kríž niesol.
 5. Ktorý bol pre nás ukrižovaný.

Slávnostný ruženec

- a) Ktorý nech usporadúva naše myšlienky.
 - b) Ktorý nech riadi naše slová.
 - c) Ktorý nech spravuje naše skutky.
1. Ktorý slávne vstal z mŕtvych.
 2. Ktorý slávne vystúpil do neba.
 3. Ktorý nám zoslal Ducha Svätého.
 4. Ktorý ťa, Panna, vzal do neba.
 5. Ktorý ťa, Panna, v nebi korunoval.

RADOSTNÝ RUŽENEC

Ohlásenie úmyslu:

Modlime sa posvätný ruženec za posvätenie našich rodín.

1. Ježiš, ktorého si Panna z Ducha Svätého počala.

Mária, povedala si "áno", hoc si nevedela ako to dopadne, ako to zariadi Boh, ako zareaguje Jozef, tvoj snúbenec. Vďaka svojej bezhraničnej viere v Boha, nebála si sa ako ho budeš vychovávať, starať sa o neho, kto vás oboch bude živiť, ako zareaguje celý svet. Tvoje áno, tvoje úplné oddanie sa Bohu vynieslo Ťa do nebies, kde Ťa veľkolepo odmenil Boh.

- *Prosíme Ťa, daj, aby každý začatý život nebol zničený bezohľadným egoizmom a krátkozrakou obavou o pozemské veci.*

2. Ježiš, ktorého si Panna pri návšteve Alžbety v živote nosila.

Vydala si sa na dlhú cestu, aby si priniesla radostnú správu svojej príbuznej Alžbete. Boh urobil v živote Alžbety veci, ktorými dokázal svoju všemohúcnosť. Ale aj dnes dokazuje veľké - Božské veci pri darovaní života. Je radostná zvesť o novom živote vždy prijímaná s láskou? Dokáže každá matka prejsť cez púšť beznádeje, odporu, ba aj vyhrážok ku konečnému cieľu - dieťaťatku?

- *Mária, prosíme Ťa za všetky matky na svete, aby prijímali deti ako Boží dar, za celé kresťanské rodiny, aby boli príkladom pre ostatné rodiny na svete.*

3. Ježiš, ktorého si Panna v Betleheme porodila.

"I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila ho do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci." Takto približuje momentálny stav Jozefovej rodiny evanjelista Lukáš. Áno aj v dnešnej dobe nie sú veľmi dobré hospodárske podmienky pre výchovu detí. Ale ako sa postaral o Svätú rodinu Boh pred 2000 rokmi, tak sa aj dnes postará o rodiny, ktoré prijímajú deti s radostnou a otvorenou náručou aj napriek ekonomickej situácii.

- *Matka matiek, prosíme Ťa za všetky rodiny, aby sa nevzdávali viery vo všemohúcnosť Boha a aby prijímali deti ešte s väčšou láskou a radosťou ako doteraz.*

4. Ježiš, ktorého si Panna v chráme obetovala.

Čo to znamená obetovať v chráme? Aké pocity to v nás vyvoláva? Starozákonné zaliate krvou obetných zvierat? Alebo, keď rodičia pri krste pozdvihnú svoje dieťa a pritom hovoria: "Bože, žehnaj naše dieťa, aby jeho život bol tebe na slávu, jemu na spásu, nám na radosť a svetu na osoh." Je to dokonalý návod na kresťanskú výchovu detí, pri ktorej sa sami rodičia posväcujú milosťami a dokonale obetujú svoje deti Bohu.

- *Panna Mária, oroduj u Boha za všetky deti, ktoré nie sú pokrstené, aby ich rodičia pokrstili a tak obdarili svoje deti najlepším darom lásky, ktorý im môžu dať.*

5. Ježiš, ktorého si Panna v chráme našla.

Ježiš miloval Boží dom - dom svojho nebeského Otca. Tam ho jeho Matka hľadala a aj našla. Hoci s Jozefom nechápali zmysel toho, čo urobil, predsa aj pre nich a pre všetky matky a otcov to bola lekcia - poučenie, že výchova detí má byť ukotvená v láske k Božiemu domu. Kostol je žriedlom duchovných hodnôt aj pre rodičov, aj pre ich deti.

- *Panna Mária, vypros našim rodičom umenie vychovávať deti v láske ku kostolu, aby radi chodievali na bohoslužby.*

BOLESTNÝ RUŽENEC

1. Ježiš, ktorý sa pre nás krvou potil.

Ježiš v tom najt'ažšom duševnom rozpoložení odchádza so svojimi učeníkmi do samoty - modliť sa, poradiť sa so svojím Otcom. Týmto aktom chcel Ježiš akoby naznačiť tú veľkú rolu modlitby v živote rodiny. Tu Ježiš ponúka liek na všetky problémy. Tu ponúka prostriedok, ktorý dokáže spojiť aj tú poslednú rodinu pred rozvratom. Ako odpovedá na túto ponuku naša rodina? Nie náhodou mávnutím ruky, či nebudaj vysmiatím? Divíme sa, že v dnešných rodinách je tak málo vzájomnej úcty, toľko rozvodov? Preto prijmime Kristovu ponuku a práve modlitbou bojujme proti problémom, pretože modlitba je sila.

2. Ježiš, ktorý pre nás bičovaný bol.

Ježiša nebičovali len vojaci, ale bičujeme ho dennodenne aj my. A to nielen raz. Čo je tým bičom, ktorý spôsobuje nevinnému Kristovi toľko bolesti? Je toho strašne veľa. Azda najhoršie na tom je manželská nevera, ktorá spôsobuje tak veľa rozvodov, také množstvo nešťastných detí, toľko svárov a vrážd nenarodených detí... Skúsme teraz nazrieť do svojej rodiny. Je to tam všetko v poriadku? Preto učme sa od Nazaretskej rodiny čistote, mravnosti a zodpovednosti. Uvedomme si, že manželstvo spočíva v obetovaní sa jeden druhému.

3. Ježiš, ktorý pre nás trním korunovaný bol.

Ježiš ešte len pretrpel práskanie biča na jeho tele a už je na obzore ďalšie utrpenie. Trňová koruna sa vnára do Ježišovej hlavy pre naše zlé skutky a pre našu neposlušnosť. Ježiš sa mohol ľahko zbaviť bolesti, veď bol Bohom, ale pre poslušnosť voči vôli svojho Otca sa toho nevzdáva. Učme sa od Pána Ježiša pravej poslušnosti voči rodičom a taktiež pravej pokore. Lebo v živote poslušného dieťaťa žije a pôsobí Pán Ježiš. A cez poslušnosť dôjdeme k jednotnej rodine, ktorá žije opravdivým kresťanským životom.

4. Ježiš, ktorý pre nás kríž niesol.

Ježiš berie na svoje plecia ťažký kríž, ktorý je obťažovaný našimi hriechmi. Aj každému z nás Boh udelil vlastný kríž, ktorý máme vo svojom živote niesť. Avšak my, ľudia, často sa bojíme kríža a ak nie, tak sa spoliehame na vlastné sily. Odmietame toho, bez ktorého nemôžeme nič urobiť. Odmietame Krista. Bojíme sa ho prijať do škôl, do práce, do nášho osobného života, do našich rodín. A tak sa často ocitneme v krízach. Pomaly, ale isto príde na rad alkohol, fajčenie, drogy, zábavy, holdovanie, krádež ...A z rodiny zostane už len troska. Preto otvoríme svoje srdcia Kristovi, nechajme ho v nás pôsobiť, lebo s Kristom sa naše životné kríže nesú omnoho ľahšie a krajšie.

5. Ježiš, ktorý pre nás ukrižovaný bol.

Je dokonané. Ježiš završil svoje dielo, ktoré mu predurčil jeho milovaný Otec. Boh určil každému z nás svoje miesto a úlohu v spoločnosti a v rodine. Preto skúsme teraz na chvíľu porozmýšľať, aké je to naše poslanie. Ak sa nám to podarí, tak potom nechajme spolu s Ježišom ukrižovať svetského človeka aj s jeho žiadostivosťami a chybami a ponúknime sa obetovať dennodenne pre Krista a pre dobro našej rodiny. Pretože manželstvo spočíva v obetovaní sa jeden druhému.

SLÁVNOSTNÝ RUŽENEC

1. Ježiš, ktorý slávne z mŕtvych vstal.

Pán Ježiš na tretí deň po svojej potupnej smrti vstáva z hrobu. Jeho Božské srdce je plné svätej radosti a túto radosť prináša všetkým, ktorým sa po zmŕtvychvstaní zjavuje. "Pokoj vám!" Toto je jeho obľúbený veľkonočný pozdrav. Pokoj v rodine je veľmi dôležitý. "Milosť vám a pokoj od Boha nášho Otca i od Pána Ježiša Krista" - tak sa prihovára apoštol Pavol v liste Solúnčanom. Je užitočné, keď si rodina sadne, aby sa všetci v pokoji podelili o svoje zážitky a aby sa porozprávali o svojich problémoch. Ťažko hovoriť o pokoji v tej rodine, kde je otec na cestách, celá domácnosť je na matke a deti sa starajú sami o seba. V dnešnom uponáhľanom svete sa pokoj akoby pomaly vytrácal, Ježiš nám ho znovu ponúka. Prihovára sa všetkým rodinám: "Pokoj vám!" Prijmeme ho.

2. Ježiš, ktorý slávne na nebesia vstúpil.

Ešte štyridsať dní sa zjavoval Ježiš svojim učeníkom a potom vystúpil do večnej radosti svojho Otca. Pred tým, ako šiel na smrť, povedal vo svojej rozlúčkovej reči: "*V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby to tak nebolo, bol by som vám povedal, že vám idem pripraviť miesto?*" (Jn 14,2) Netajil však, že prísť za ním znamená vziať ochotne na seba každý deň svoj kríž. Pod ťarchou kríža si možno mnohí zúfajú. No kým vystúpil na nebesia, povedal významné slová, ktoré nám dávajú takú silnú nádej, že nie je možné zúfať si. "*Ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.*" (Mt 28, 20) A už predtým tešil svojich verných slovami: "*Neboj sa, maličké stádo, lebo vášmu Otcovi sa zapáčilo dať vám kráľovstvo.*" (Lk 12,32) Neboj sa rodina, ty malé stádo, lebo ja som s tebou po všetky dni - pravda, ak ma k sebe prijmeš.

3. Ježiš, ktorý nám Ducha Svätého zoslal.

V Skutkoch apoštolov čítame: "*Všetkých naplnil Duch Svätý.*" (Sk 2,4) Duch Svätý je Duch lásky a preto aj robí to, čo robí pravá láska - zjednocuje. To, čo hriech rozdelil už pri stavbe Babylonskej veže v neláske, svároč a nenávisti, to teraz v jeden celok Kristovej Cirkvi zjednocuje láska Svätého Ducha. Sv. Lukáš vymenúva pätnásť národov, ktoré sa zjednotili v deň Turíc bez ohľadu na rôznosť reči. Aj v rodine, keďže ona sama vystupuje navonok ako jeden celok, aj v jej vnútri má byť zabezpečená jednota, harmónia, súlad. Tak, ako Boh Otec a Syn sú jedno v Duchu Svätom, tak potrebuje i rodina Ducha Svätého - Ducha lásky, aby žila v jednote a svornosti. Spojme sa s Pannou Máriou a spoločne ju prosme o dar jednoty pre naše rodiny.

4. Ježiš, ktorý ťa Panna do neba vzal.

Panna Mária odchádza zo sveta v pokoji, s radosťou túžbou na stretnutie so svojim synom Ježišom. Zomrieť zmierený s Bohom je snád' túžbou každého kresťana, ktorý berie život vážne. Svätá smrť - to je milosť Božia, ktorá nám dáva dôveru a nádej na nebo. Mária nás k tomu povzbudzuje. Ak chcete zomrieť posilnení, potešení, so spokojným svedomím, nech je celý váš život vyplnený myšlienkou na Boha. Každý deň - ráno prvá a večer posledná myšlienka nech patrí Bohu. Celý deň je posvätený myšlienkou na Boha. Blažená rodina, ktorá myslí na Boha. Ak sa myšlienka na Boha stane samozrejmosťou v našom živote, nebude nám ťažko ani v hodine smrti. Táto myšlienka nám pomôže sväto žiť i sväto zomierať.

5. Ježiš, ktorý ťa Panna v nebi korunoval.

Panna Mária je povýšená na Kráľovnú neba i zeme, je Kráľovnou celého vesmíru a celej svätej Cirkvi. Ak hovoríme o Cirkvi, nemáme na mysli iba Cirkve oslávenú, teda svätých v nebi, alebo Cirkve putujúcu - nás, ktorí žijeme na tejto zemi. Mária je aj matkou Cirkvi trpiacej, teda tých, ktorí sa nachádzajú v očistci. Mária je Kráľovnou milosrdenstva, miluje duše v očistci a pomáha im tak, že sa za ne prihovára u svojho Syna. Želá si, aby sme tak z lásky robili aj my. Naši príbuzní, ktorí patrili do našej rodiny a predišli nás do večnosti, ešte neprestali byť našimi príbuznými. Na našich cintorínoch odpočívajú naši rodičia, bratia, sestry a iní blízki a ich smrťou sa náš príbuzenský vzťah nemení. Sme ich dlžníkmi, preto im pomáhajme modlitbami, obetami a získavaním odpustkov.

TAJOMSTVÁ SVETLA (JEŽIŠOVHO VEREJNÉHO ŽIVOTA)

1/ Ježiš, ktorý bol pokrstený v Jordáne

Krst Pána Ježiša v Jordáne kresťanskej rodine pripomína dobrodenie sviatosti krstu, ktorým sa ich deti duchovne znovuzrodzujú z vody a Ducha Svätého pre nový, večný život a stávajú sa Božími deťmi. Krst Ježiša rodičov a krstných rodičov osobitne inšpiruje prežívať s vierou slávnosť krstu svojho dieťaťa a prevziať za jeho výchovu vážnu zodpovednosť. Spočíva v tom, že majú urobiť všetko preto, aby sa ich dieťa stalo synom alebo dcérou nebeského Otca, v ktorom bude navždy nachádzať zaľúbenie. Rodičia pamätajú, že o ich pokrstenom dieťati platí to isté, čo povedal nebeský Otec o svojom Jednorodenom Synovi: „*Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.*“ (Mt 3,17) Starost' o dieťa, jeho pozemské a duchovné dobro, najmä výchovu vo viere a láske, považujú za službu samému Bohu, ktorý im zveril svoje prijaté - adoptívne dieťa do opatery. .

2/ Ježiš, ktorý sa zúčastnil na svadbe v Káne Galilejskej

Ježišova prítomnosť na svadbe v Káne Galilejskej a jeho zázrak premenenia vody na víno je pre kresťanskú rodinu poučením i povzbudením, že s Kristom sa v rodine oplatí počítať. Posolstvo tejto udalosti hovorí o tom, že Kristus nenechá rodinu bez svojej pomoci a požehnania, ak sa vie rodina na neho obrátiť a prosiť ho o požehnanie. Treba si zvlášť všimnúť orodovanie Panny Márie za rodinu. „Keď sa minulo víno, povedala Ježišovi jeho matka: „Nemajú vína.“ Ježiš jej odpovedal: „Čo mňa a teba do toho, žena? Ešte neprišla moja hodina.“ Jeho matka povedala obsluhujúcim: „Urobte všetko, čo vám povie!“ (Jn 2,3-5) Táto Máriinná rada „Urobte všetko, čo vám povie!“ je hlavným predpokladom šťastného a požehnaného života v kresťanskej rodine. Poslušnosť Ježišovým prikázaniam, zachovávanie svätej Božej vôle je záruka, že rodine nebude nikdy chýbať Božia pomoc a že sa nikdy neocitne v duchovnej ani hmotnej biede.

3/ Ježiš, ktorý ohlasoval Božie kráľovstvo a volal na pokánie

Pán Ježiš ohlasoval a založil Božie kráľovstvo na zemi. Je to svet Božej lásky medzi nami a v nás. Pre život v Božom kráľovstve vyhlásil v kázni na Hore aj pravidlá života - osem blahoslavenstiev. Voláme ich aj ústavný zákon Cirkvi. Sú to Kristove návody pre šťastný život na tejto zemi, ale aj záruka ako dosiahnuť spásu, blažený večný život v nebi. Ak chce kresťanská rodina patriť do Božieho kráľovstva, musí prijať Kristove blahoslavenstvá za hlavné pravidlá rodinného života. Životom podľa blahoslavenstiev sa v rodine stále viac a dokonalejšie udomáča Božie kráľovstvo - kráľovstvo pravdy a života, svätosti a milosti, spravodlivosti lásky a pokoja.

4/ Ježiš, ktorý sa premenil na hore Tábor

Udalosť Kristovho premenenia na vrchu Tábor môže inšpirovať kresťanskú rodinu, aby sa čím častejšie ponárala do jeho svätej prítomnosti, najmä vo chvíľach spoločnej rodinnej modlitby. Pri modlitbe zahŕňa celú rodinu oblak Pánovej slávy - Duch Svätý. Oblak vždy symbolizoval prítomnosť a pôsobenie tretej božskej osoby Ducha Svätého. V modlitbe sa celá rodina môže očami viery a srdca pozerat' do krásnej tváre Ježiša Krista a stále hlbšie sa ponárať do jeho tajomstva. Duchovné nazeranie do Ježišovej tváre je hlavný predpoklad, že ho budeme dôverne poznať, že sa s ním budeme poznať. Pri modlitbe rodiny v kresťanskej domácnosti zaznieva aj Otcov hlas, tajomný a počuteľný len srdcom. Ozýva v našom svedomí a opakuje to, čo počuli apoštoli na hore: „*Toto je môj milovaný Syn, počúvajte ho.*“ (Mk 9,7)

5/ Ježiš, ktorý pri Poslednej večeri ustanovil Eucharistiu

Každé slávenie Eucharistie - svätej omše je slávením Večere Pánovej - Poslednej večere. Eucharistia je aj úkon - obetný úkon, v ktorom sa neustále uskutočňuje Ježišova veľkonočná obeta kríža a zmŕtvychvstania. Pre každú kresťanskú rodinu je to vyvrcholenie všetkej činnosti, každej aktivity, cieľ každého skutku lásky, adresát každej obety. Pre rodinu je slávenie Eucharistie - svätej omše kulmináčny bod rodinného života. Kresťanská rodina sa pridružuje v Eucharistii ku Kristovmu obetnému úkonu. Tu prináša seba a všetko svoje, aby bola sama obetným darom pre Boha. V nej mu ponúka svoje práce, svoje ťažkosti, modlitby a utrpenia, svoje úspechy a radosti, ale aj svoje straty. Vo svätej omši má vidieť každá kresťanská rodina završenie všetkých svojich podujatí, akoby odbytie svojich skrytých ustavičných obiet, ako ich vyžaduje rodinný život. Čo rodina nepoloží na oltár a nepridá ku Kristovej eucharistickej obeti, treba považovať za nenávratne stratené. V eucharistickej obeti má kresťanská rodina zdroj životnej energie, školu - či vyučovanie obetavej lásky, stálu akumuláciu kresťanskej nádeje, radosti a útechy.

ROZJÍMANIA O TAJOMSTVÁCH JEŽIŠOVHO ŽIVOTA SO ZRETEĽOM NA RODINU A MANŽELSTVO

Prvá séria

1. Ježiš býval v Nazaretskej rodine

Nie náhodou sa Boží Syn a Syn človeka narodil v rodine. Chcel tým naznačiť, že prišiel pre dobro celej ľudskej rodiny a všetkých rodín na svete. Tým, že býval v Nazaretskej rodine chcel posvätiť rodinný život a naučiť nás, ako treba v rodine žiť podľa vôle nebeského Otca. Svoj rodinný život v Nazarete s Jozefom - pestúnom a Máriou - svojou matkou, posvätil modlitbou, prácou a všetko objímajúcou láskou. Dal nám príklad ako máme žiť v našej rodine.

2. Ježiš poslúchal svojich rodičov

Evanjelia zaznamenali o Ježišovom správaní sa v Nazaretskej rodine veľmi málo. Použili na to iba niekoľko slov, z ktorých najvýznamnejšie je: *"Bol im poslušný."* Kristovej poslušnosti rodičom a cez nich vôli nebeského Otca je stelesnená - sprítomnená hlavná norma života v rodine: pre rodičov aj pre ich deti. Poslušnosť je len iné pomenovanie rodinnej lásky podľa Ježišovho výroku: *"Ten ma naozaj miluje, kto zachováva moje prikázania."*

3. Ježiš miloval svoju matku

Osobitnou kapitolou hovoriacou o živote Ježiša v Nazaretskej rodine, je jeho láska k Panne Márii - jeho matke. Niet slov, ktoré by vládali vysloviť jeho lásku k osobe Panny Márie. Je v nej ukrytý pravzor každej zdravej a pravej mariánskej úcty. Nemožno si lepšie uctievať Pannu Máriu a prejavovať jej vrúcnu lásku ako napodobňovať Ježiša. Ale aj tu platí známa zásada, ktorú zdôrazňovali už svätí otcovia: "Nemiluje matku, kto si nectí jej syna."

4. Ježiš pomáhal Jozefovi

Je úžasné a obdivuhodné, keď sa Boží Syn podriadil a poslúchal obyčajného človeka menom Jozef. Videl v ňom zástupcu svojho nebeského Otca na zemi, preto ho rešpektoval. Tu je podklad aj pre všetkých synov a dcéry, kvôli čomu si aj oni majú ctíť a milovať svojich rodičov. Ježiš pomáhal Jozefovi, vyučil sa od neho remeslu tesára. Pomáhal niest' bremeno rodinných starostí, keď dospel v mládenca a muža. To je námet pre naše deti, aj tie dospievajúce, ako sa môžu podieľať na tvorbe spoločného rodinného dobra.

5. Ježiš posvätil rodinný život

Rodinu, v ktorej Ježiš v Nazarete býval oprávnené voláme Svätá Rodina. On ju sám posvätil, naplnil svätosťou. On dal svätosť aj svojej matke, aj pestúnovi Jozefovi. Posvätil ju už púhou svojou prítomnosťou a všetkými darmi svojej lásky. Lenže Pán Ježiš neprišiel posvätiť len túto jedinou rodinu na svete - Nazaretskú. Prišiel kvôli všetkým rodinám, aj kvôli tej našej. A pre to isté, aby ich posvätil svojou prítomnosťou a svojimi darmi. Každá rodina sa posväcuje a posväťí len tak, že príjme Ježiša do svojho vnútra a že jej členovia prijímajú jeho duchovné dary, ktoré im núka.

Druhá séria

1. Ježiš sa v Káne Galilejskej zúčastnil na svadbe

Ježiša pozvali na svadbu. Možno preto, že boli príbuzní, možno z priateľstva. Bola tam aj Ježišova matka a jeho učeníci. Čo urobil Ježiš na svadbe v Káne všetci dobre vieme. Zázračne pomohol rodine, keď sa ocitla v trápnej situácii. Tak naznačil, že on chce a môže pomôcť každej rodine, aj našej. Zároveň nám dal príklad, aby sme aj my podľa jeho vzoru pomáhali rodinám hmotne i duchovne, v prvom rade tej našej. Ak nás pozývajú niekedy na svadbu nechodme s prázdnyimi rukami, vhodným a najúčinnejším darčekom pre novomanželov je vrúcna modlitba za nich.

2. Ježiš posväcuje manželskú lásku

Láska muža a ženy je vznešená hodnota, ktorú Boh - Stvoriteľ zapája do plánu svojej lásky. Rešpektuje ju a skvalitňuje. Kristus sobášom posväcuje manželskú lásku a dáva jej nový aj duchovný rozmer, obohacuje ju milosťou vykúpenia, tak ju očisťuje od egoizmu a uschopňuje, aby slúžila životu vo všetkých jeho rovinách. Posvätená láska, to je taká láska manželov, ktorá ich uschopňuje prinášať obetu a žiť pre dobro toho druhého a pre dobro detí, ktoré sa z ich lásky narodí.

3. Ježiš povýšil manželstvo na sviatosť

Manželstvo Boh ustanovil v raji, ako jednu z najväčších prirodzených hodnôt pre človeka. Prvotný hriech prarodičov, ktorý všetko poškodil a narušil, zranil aj Božiu ustanovizeň rodiny. Preto ju Pán Ježiš prišiel uzdraviť z hriechu a obohatiť svojou vykupiteľskou láskou a milosťou. Povýšil manželstvo na sviatosť, aby sa stalo aj prameňom posvätenia manželov a celej rodiny a pomôckou na ceste spásy. Urobil to vtedy, keď na kríži obetoval svoj život a uzavrel ako Ženích novú a večnú zmluvu so svojou Nevestou, ktorou je Cirkev.

4. Ježiš miluje svoju nevestu - Cirkev

Pán Ježiš utvoril mystické - tajomné manželstvo s Cirkvou. Preto ho oprávnené nazývame Ženíchom Cirkvi a Cirkev zasa jeho Nevestou. Tento ich obapolný vzťah označuje svätý Pavol za veľké tajomstvo. Jeho láska ako Ženicha k Cirkvi nemá páru. On si Cirkev zamiloval a seba samého vydal za ňu, očistil si ju od každej poškvرنy a pripravil si ju ako nevestu bez vrásky a poškvرنy. Zamiloval si ju a natrvalo sa k nej zmluvne pripútal. Dal jej bohatú výbavu, vystrojil ju všetkým, čo potrebuje aby mohla byť duchovnou matkou všetkých Božích detí.

5. Ježišova láska k Cirkvi je prameňom a vzorom manželskej lásky

Kristova láska k Cirkvi ako k neveste je v prvom rade prameňom manželskej lásky ale aj každej pravej lásky na svete. Jeho otvorené srdce je žriedlom, z ktorého čerpajú manželia lásku pre obapolné a ustavičné darovanie sa jeden druhému. Bez Kristovej lásky v srdciach nie sú manželia schopní jeden druhého milovať na kresťanský spôsob. Ježišova láska k Cirkvi je aj vzorom, sťaby učebnicou pravej manželskej lásky v kresťanskej rodine. Z nej sa učia manželia milovať jeden druhého, kvôli Bohu a v Bohu. Učia sa od neho aj mať radi jeden druhého nezištnou a obetavou láskou, tak ako Ježiš miluje Cirkev.

Tretia séria

1. Ježiš vykúpil rodinu

Pán Ježiš svojim vykúpením - svojou smrťou na kríži a zmŕtvychvstaním napravil, čo ľudia hriechom pokazili, prvotným hriechom prarodičov, ale aj osobnými hriechmi. Uzdravuje zraneného človeka a vyslobodzuje ho z nešťastia hriechu a jeho následkov. Aj rodina bola vážne poškodená hriechom. Aj tú prišiel Ježiš uzdraviť a obnoviť. Prišiel ju vykúpiť, t. j. vyslobodiť z objatia hriechu. Toto vykúpenie rodiny spočíva najmä v tom, že povýšil manželstvo na sviatosť, z ktorej pre manželov prúdi milosť posvätenia. Aj prostredníctvom tejto sviatosti a rodinného života vôbec prinavracia Ježiš ľuďom hriechom stratené Božie dary a umožňuje nám žiť v spoločenstve s Bohom.

2. Ježiš utvára z rodiny spoločenstvo lásky

Svätý Otec Ján Pavol II. v apoštolskej exhortácii *Familiaris consortio* nazýva rodinu spoločenstvom osôb. Tvoria ho predovšetkým osoby: manžel - otec, manželka - matka a ich deti. Puto, ktoré spája osoby do jednej rodiny je ich vzájomná láska. Láska medzi manželmi, medzi rodičmi a deťmi, medzi súrodencami. Túto lásku, ktorá zjednocuje a obohacuje, vlieva Ježiš Kristus do srdca členov domácnosti. Čím viac sú napojení na Krista, tým viac lásky od neho môžu prijať a tým pevnejšie puto ich vzájomne spája.

3. Ježiš posväcuje rodinu na domácu Cirkev

Pán Ježiš prisľúbil: *"Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam ja som medzi nimi."* Kresťanská rodina je zhromaždenie osôb v Kristovom mene. On je v rodine duchovne prítomný a pretvára ju svojou prítomnosťou na domácu Cirkev. Kresťanská rodina je akoby živým kostolom - svätyňou. Je bunkou všeobecnej Cirkvi, je cirkev v malom alebo cirkvou v dome. Všetko to, čo sa odohráva vo veľkej Cirkvi sa premieta aj do malej, do rodiny. Aj v rodine, teda oslavujeme Boha, vzájomne sa posväčujeme a spoločne putujeme k Otcovi, do neba.

4. Ježiš požehnáva rodiny pokojom

Medzi najvznešenejšie dary Pána Ježiša pre rodinu treba zaradiť dar pokoja. Je to hlavné ovocie jeho svätej prítomnosti v rodine. Kristov pokoj v rodine znamená predovšetkým zjednotenie členov domácnosti, spokojnosť a harmonické spolunažívanie. Pokoj nie je len neprítomnosť zvyku, hašterenia sa, či otvorenej nenávisť. Kristov pokoj v rodine je iné pomenovanie ľudského stavu, ktorý označujeme slovom šťastie. Je to ovocie, ktoré sa rodí z lásky a spravodlivosti, z naplňovania Božieho poriadku. Je veľkým darom pre rodinu, preto sa oň rodina úpenlivo a bez prestania modlí.

5. Ježiš v kresťanských rodinách býva

Kresťanské manželstvo nie je len dvojica osôb, ale trojica: ja, ty a On - Kristus. To isté platí aj o rodine a práve preto o rodine, lebo to platí o manželstve. Rodina je spoločenstvo osôb, medzi ktorými prvé miesto má Ježiš Kristus. On je náš spoludomáci, riadny a stály obyvateľ nášho domu. Na tom nič nemení, že jeho prítomnosť medzi nami je duchovná a neviditeľná, o to je skutočnejšia a pravdivejšia. Rodina sa tejto veľkej skutočnosti, že Kristus žije medzi nami ustavične prispôsobuje, berie ho na vedomie a s ním vo všetkých situáciách rodinného života počíta, zo žiadnej ho nevyklučuje.

1. Ježiš miluje deti

Diet'a, deti sú prirodzeným ovocím manželstva a rodiny. Sú aj rodiny bez detí, žiaľ aj deti bez rodiny, to sú ale výnimky, ktoré pri dobrej vôli a veľkodušnej láske ľudí možno napraviť. V normálnej rodine majú deti po Kristovi prvé miesto. Sú stredobodom pozornosti a záujmu, sú rovnocennými partnermi rodinnej lásky. Na lásku majú právo, od všetkých doma ju prijímajú ale všetkým v rodine ju majú aj dávať. O tom ako treba milovať deti v rodine sa treba všetkým otcom, všetkým matkám, všetkým súrodencom a všetkým ľuďom učiť od Ježiša. On miloval deti najdokonalejšie, najviac, bral ich vážne, záležalo mu na nich, na ich telesnom a duchovnom dobre. Preto pri každej príležitosti ich uprednostňoval, láskal ich a požehnával. Kiež by to mali na pamäti naši rodičia a všetci dospelí.

2. Ježiš chráni deti pred pohoršením

Pánu Ježišovi veľmi záleží na dobre detí. Vedel dobre, že diet'at'u pre jeho bezradnosť a odkázanosť na dospelých bude vždy hroziť aj veľké nebezpečenstvo. Preto v evanjeliách osobitne zakázal poškodiť dobro detí. Najviac ich chce uchrániť pred pohoršením, ktorého sa niekedy dopúšťajú dospelí, žiaľ aj vlastní rodičia, keď páchajú hriech pred ich očami. Pohrozil najhroznejším trestom tým, ktorí by deti pohoršili a zranili by ich detské duše. Chráňme deti pred pohoršením a úzkostlivo si dávajme pozor, aby sme neboli príčinou ich úpadku a duchovnej škody.

3. Ježiš volá deti k sebe

Ježiš v evanjeliách vyjadril veľkú túžbu, aby deti k nemu prichádzali a aby ich rodičia k nemu privádzali. *"Nechajte deti prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takých je nebeské Kráľovstvo."* Privádzajme teda deti k Ježišovi, najmä tu do kostola na bohoslužby, aby ich mohol požehnávať. Brániť deťom neznamena len zakazovať chodiť deťom do kostola, bránia im k Ježišovi chodiť aj tí, ktorí nič pre to neurobia, aby ich deti mohli ísť. To sú rodičia, ktorí neukážu a ani neul'ahčia cestu svojim deťom k Ježišovi.

4. Ježiš pomáha rodinám vo výchove detí

Najväčšou starosťou a úlohou kresťanských rodičov, ba celej rodiny je výchova detí. Vychovávať znamená odovzdávať hodnoty, rozvíjať vieru zasiatú v krste. Dobrá kresťanská výchova je sprostredkovať deťom Ježišove dary: jeho pravdu, lásku, milosť a všetky duchovné hodnoty. Skutočná výchova je vlastne umožniť Ježišovi, aby on sám svojim slovom, milosťou zo sviatostí a inými prostriedkami pôsobil na deti. Rodičovská výchova tak nie je nič iné, ako spolupráca s Ježišom. Cieľom takejto výchovy je naučiť deti milovať Boha a všetkých ľudí. Najlepšia výchova je tá na kolenách, keď sa často rodičia obracajú na Ježiša aby im pomáhal, ba priam on sám prevzal úlohu vychovávateľa a učiteľa.

5. Ježiš odmeňuje službu lásky k deťom

Rodičia všetku svoju lásku, starosť a námahu pre dobro detí konajú nezištne, naozaj z lásky. Len málo sa im budú môcť deti odvd'ačiť za lásku a ostanú navždy ich veľkými dlžníkmi. Tej lásky od detí dostanú tým viac, čím viac jej dali, čím lepšie deti vychovávali. Ale rodičovská služba lásky deťom nie je celkom zadarmo. Príde odmena od toho, ktorý ich do služby povolal, ktorý im zveril deti na starosť - od Boha. Rodičia vždy pamätajú na Kristov prísl'ub: *"Veru, veru hovorím vám, čo ste urobili jednému z mojich najmenších, to mne ste urobili."* Rodičia majú nádej, že Boh vidí ich skryté obety a že ani ten najnepatrnejší skutok lásky k deťom nie je zbytočný a nevyjde nazmar.

1. Ježiš učí rodiny svojim slovom

Pán Ježiš pri pokúšaní na púšti povedal: *"Človek nežije iba z chleba, ale z každého slova, ktoré pochádza z Božích úst."* Toto neplatí iba o jednotlivcovi ale aj o kresťanskej rodine. Rodina nie je živá iba z chleba a ostatných jedál. K svojmu životu z viery potrebuje aj duchovný pokrm Božieho slova. Cezeň Pán Ježiš učí rodinu opravdivej múdrosti. S Božím slovom sa rodina stretáva jednak na bohoslužbách, ale aj doma. To je čítanie zo Svätého písma, duchovné rozhovory o kázni a iné rôzne formy kontaktu s Božím slovom. Aj pomoc rodičov v náboženskom vyučovaní je služba Božiemu slovu v rodine.

► *Pane, daj nám lásku k tvojmu slovu!*

2. Ježiš sa rodinám dáva v Eucharistii

Najvzácnejším pokladom pre každú kresťanskú rodinu je sviatosť oltárna, to je ten naozaj "každodenný chlieb života" rodiny. Z neho čerpáme do rodín lásku a všetky duchovné hodnoty, veď v Eucharistii je ukryté všetko duchovné dobro. Keď ju máme a prijímame, máme všetko. Keď ju neprijímame, nemáme nič aj keby sme mali všetky dobroty sveta. Rodina len vtedy žije dobre, keď žije v blízkosti Eucharistie, ba priam z nej.

► *Pane, vždy nám dávaj tento pokrm!*

3. Ježiš rodinám v pokání odpúšťa hriechy

"Niet mäsa bez kostí a človeka bez zlostí" - hovorí naše slovenské príslovie a v rodinách sa o tom najrukolapnejšie presvedčame. Sme slabí, vieme robiť chyby, aj druhým ublížiť. Preto tak veľmi potrebuje rodina pokánie - vedieť si odpúšťať, naprávať chybné kroky a prosiť aj Boha o odpustenie. Pokánie pre rodinu je nenahraditeľný zdroj ustavičnej očisty a obnovy lásky. Bez neho by sa život v rodinách stal takmer neznesiteľný. Preto v rodinách ustavične zneje, raz vypovedané a inokedy len v srdci utajené naše:

► *"Pane, zmiluj sa!"*

4. Ježiš sa s nami v rodine modlí k Otcovi

Nič tak nie je potrebné pre rodinu ako spoločná modlitba. Pri nej celá rodina vedie dôverný rozhovor s Bohom, v radosť ho chváli, v šťastí mu ďakuje, v trápeniach a úzkostiach prosí a v poblúdení odprosuje. Modlitba je zároveň aj najlepší vychovávateľ, prostriedok zjednotenia, opora a sila rodiny. Rodina ju potrebuje ešte viac ako prácu. Bez modlitby sa naozaj v rodine po kresťansky žiť nedá.

► *Pane, nauč nás modliť sa!*

5. Ježiš pomáha rodinám v šťastí i nešťastí

Pán Ježiš v našej rodine nie je na obtiaž, ale na pomoc. Preto sa medzi nami sprítomnil a žije s nami, aby pomáhal rodine. On nesie jej bremeno, s jeho pomocou je jarmo manželského povolania príjemné a bremeno rodinného života ľahké. Preto sa rodina naňho obracia a prosí o pomoc, ale nadovšetko sa na Ježišovu pomoc spolieha.

► *Pane, stoj pri nás v šťastí i nešťastí a pomáhaj našej rodine!*

Šiesta séria

1. Ježiš je pre rodiny vzorom poslušnosti

Pán Ježiš ozdobil rodinný život najmä svojou čnosťou poslušnosti. Sám sa uponížil a bol poslušný až na smrť. Tak nám dal príklad, že poslušnosť je základná vlastnosť kresťana, potrebná najmä pre rodinný život. Je zárukou poriadku a usporiadaných medziľudských vzťahov. Je najprvoradejšou podmienkou rodinnej lásky. Zo všetkých poslušnosti pre rodinu je najpotrebnejšia poslušnosť Božím prikázaniam. Na nej stojí celé rodinné šťastie.

► *Pane, nauč nás poslúchať Boha i tých, ktorí ho zastupujú!*

2. Ježiš nás učí vzájomnej láske

Zvláštnosťou rodinnej lásky je, že je vzájomná. Všetci na ňu čakáme v rodine od všetkých, ale všetci ju čakajú aj od nás. Láska nemôže byť jednosmerná. Takú vzájomnú, obojsmernú lásku žiada aj Ježiš: *"Toto vám osobitne prikazujem, aby ste sa navzájom milovali, ako ja som miloval vás."* Ježiš neučí len vzájomnosti v láske, ale učí milovať tak, ako on miloval: nezištnou a obetavou láskou.

► *Pane, nauč nás vzájomne sa milovať tak, ako si ty miloval nás!*

3. Ježiš dal rodinám príklad obetavosti

Pán Ježiš povedal: *"Nik nemá väčšiu lásku, ako keď svoj život položí za priateľov."* On aj lásku k nám dokázal obetou, že vydal sám seba na kríž. Svätá Terezka takto pochopila Ježišovu obetu a preto povedala: *"Len úplné obetovanie seba sa nazýva láskou."* Aj rodinný život vyžaduje obetu, bez nej to jednoducho nie je možné. Obetovať sa, to je žiť pre druhých, to je dávať sa po trochu, po kúsku a stále tým, ktorých milujeme. V obeti pre dobro druhých dávame raz pot svojich námah, inokedy slzy svojich úzkostí, inokedy krv alebo čokoľvek treba našim domácim. Vieme si od úst odtrhnúť, aby mali deti alebo tí, ktorí sú na to odkázaní.

► *Pane, nauč nás obetovať sa pre rodinu a žiť pre dobro iných!*

4. Ježiš naše rodiny vedie k pracovitosti

Ježiš bol aj robotníkom - tesárom. Takým sa stal v rodine a pre rodinu. Pracoval vlastnými rukami aby vyživoval seba a svoju matku. Robil aj preto, aby nám dal príklad pracovitosti. Práca nie je len na zárobok, aby sme mali dost chleba, ňou posluhujeme aj druhým a zošľachtujeme aj samých seba. Je naozaj akoby jednou zo sviatostí, ktorou oslavujeme Boha a posväcujeme seba. V kresťanskej rodine nemá miesto záhaľka a nuda!

► *Pane, nauč nás poctivo pracovať a tak slúžiť Bohu i dobrou rodinu!*

5. Ježiš rodiny obohacuje duchom chudoby

O Ježišovi napísal svätý Pavol apoštol: *"On sa pre nás stal chudobným, aby sme sa my jeho chudobou stali bohatými."* Narodil sa v chudobe, žil v chudobnej rodine, zomrel úplne chudobný na kríži. To preto, aby naučil aj naše rodiny umeniu evanjelia: duchu chudoby. Duch evanjeliovej chudoby nie je nemať, nič nevlastniť. Chudobní podľa Ježiša sme vtedy, ak si na majetku nezakladáme, vieme ho podľa vôle Božej nadobúdať, ale aj užívať. Duch chudoby sa prejavuje najmä v tom, že to, čo máme, vieme používať na lásku, pre dobro seba i iných.

► *Pane, obohacuj našu rodinu duchom tvojej chudoby!*